

Roklubben Furesøs formænd gennem 50 år

Louis Winther, Værløse	1955-1957
Gunnar Jensen, Farum	1957-1958
Birger Zartov, Farum	1958
Louis Winther, Værløse	1958-1963
E. Hjelsø	1963-1964
Poul Simonsen, Værløse	1964-1967
Mogens Hededam, Værløse	1967-1980
Ib Hjenner, Ballerup	1980-1986
Mogens Hededam, Værløse	1986-1987
Hans Christoffersen, Værløse	1987-1988
Jesper Fanø, Værløse	1988-1989
Vivi Poder, Farum	1989-1992
Erik Jacobsen, Farum	1992-2001
Michael Hermansen, Værløse	2001-2003
Kim Andersen, Slangerup	2003-

Æresmedlemmer

KLUBSTANDER MED EGELØV I GULD.

Jørgen Andersen
John Holten
Ib Hjenner
Ruth de Place
Erik Jacobsen
Ib Madsen

Tak til de fonde som har givet klubben et bidrag til bådekøb i forbindelse med vort 50 års Jubilæum. Det er fondene

*Tømmerhandler Johannes Fogs Fond,
Carlsberg fond,
BG Fonden,
Bikubefonden,
Lions Club Værløse,
Værløse Kommune
samt Oticon Fonden.*

En stor tak til alle.

*Tilrettelæggelse:
Erik Jacobsen
Peer Wintersø
Regnar Jarnbak*

Nattergaleturen, hvor vi ror ud lige inden midnat for at høre nattergalene synge. Her standser vi i Birkerød roklub for at spise den medbragte mad. Der er en helt speciel stemning på vandet om natten, og ikke mindst når solens første stråler viser sig i øst. En anden populær tur er Havneturen, hvor vi i lånte både får set København fra vandsiden. Turen gennem Christianshavns kanaler er en oplevelse – dels fordi den sætter styrmandens færdigheder på en hård prøve, og dels fordi de autoriserede både ikke viser noget hensyn til andre på vandet.

Der er andre muligheder for at komme ud at ro, hvis man er frigivet, dvs. har erfaring i at benytte en båd, hvilket skal attesteres af rochefen eller en anden af bestyrelsen godkendt person. Her kan man alene (singlesculler) eller sammen med andre tage ud at ro på det tidspunkt som passer deltagerne. Søndag formiddag møder mange op for at ro uden forudgående aftaler, og da vi jo har flere båd-typer kommer alle fremmødte på vandet. Der er flere andre aktiviteter, hvor bådene bruges til "almindelig" roning, her skal blot nævnes den årlige VM Venskabs Match med roklubberne i Birkerød, Holte, Rungsted og Furesø. Her gælder det om at vise, hvilken klub der er hurtigst til at ro i de forskellige bådtyper. Her har vi i Furesø vundet flere gange, og da man får en vandrepokal til eje efter tre sejre, har vi flere pokaler at vise frem.

En gang om året er der Kanindåb, hvor nye medlemmer bliver døbt af kong Neptun, der sammen med sit følge kommer roende til klubben og erklærer sin tilfredshed med kaninerne, der nu ikke længere blot pjasker med åren i vandet men nu kan tage et rutineret åretag. Da roere jo elsker vand udføres dåben ikke blot med lidt vand i håret men med hele kroppen neddyppet i en balje, hvorefter vedkommende bliver smidt i Furesøen – som oftest under skrig og skrål.

Ikke alle aktiviteter foregår på vandet, så selv om standerstrygning normalt sker i slutningen af oktober, er der julestue med dans omkring juletræet og uddeling af små gaver, gløgg, æbleskiver og bankospil, svømmetræning og gymnastik, fotoaften, fondueaften, en festaften med mad og drikke og dans, samt vedligeholdelse af materiellet den første søndag i måneden samt hver onsdag formiddag. Deltagelse i vedligeholdelse er frivillig, men bestyrelsen ser gerne at alle medlemmer hjælper til – materiellet bruges af alle og bør vedligeholdes af alle.

Peer Wintersø

Lidt om meget i roklubben

Roning er en herlig sport, og der er ikke mange sportsgrene så alsidig som roning. Man kan dyrke det alene (i en singlesculler) eller sammen med én eller flere andre, hvor man benytter en bådtype til to eller flere roere – med eller uden styrmand. Det er således muligt at komme ud at ro uden først at finde en makker som f.eks. til tennis eller finde ti andre til et fodboldhold. Desuden skal der ikke reserveres baner, der er god plads på vandet. Det siges – med rette – at roning er en livsstil, hvor der er aktiviteter året rundt.

En af de første aktiviteter, der afvikles, er generalforsamlingen, hvor der skal vælges en bestyrelse, og hvor klubbens regnskaber og budget drøftes. Dette forløber i god ro og orden, og de medlemmer af bestyrelsen der ønsker genvalg bliver valgt. Om det skyldes tilfredshed eller sløvsind skal være usagt.

Selve roaktiviteterne starter i april måned med hejsning af klubbens stander, som ”i de gode gamle dage” betød at standeren blev hejst op i en flagstang uden for klubhuset. I dag fastgøres en stang med standeren til en mur sammen med standere fra to andre klubber. Formanden holder en kort tale, og erklærer bl.a., at alle nu må ro. De fremmødte medlemmer samles derefter til reception i båd-hallen og snakker lystigt med medlemmer, man ikke har set meget til i vinterhalvåret.

Seniorroere møder op i bådhallen hver mandag og onsdag aften, ungdomsroerne hver tirsdag og torsdag. Aftenens brovagter sammensætter hold, der skal i samme båd og sørger for, at der er erfarne roere med i hver båd, der nu har ca. 2 timer til en tur til Frederiksdal, Vejlesø eller ”blot” søen rundt. En sådan tur er ca. 10 - 12 km lang, og normalt holder man en kort pause, når man kommer til bestemmelsesstedet, inden kursen sættes hjemefter. Det er klart, at alle i båden får mere glæde af roturen, hvis hver enkelt roer er rutineret, og derfor afholdes der med jævne mellemrum roskole for nye medlemmer, der lærer at udføre åretaget korrekt og foretage det samtidigt med de andre roere. Efter nogen tid kan man melde sig til et styrmandskursus, så man kan påtage sig ansvaret som styrmand. Nogle ture er så lange, at der bør være flere som kan virke som styrmænd og afløse hinanden. Her tænkes bl.a. på Lyngbyturen, der er en heldagstur, som med en afstikker ind i Bagsværdsø går til en af roklubberne i Lyngby sø, hvor vi spiser den medbragte frokost. Denne tur er så populær, at den afholdes to gange om året. En anden populær tur er

Forord

I støvede lagerrum bagerst i roklubben ligger klubbens arkiv. Et rum, hvor døren sjældent åbnes, gemmer sig en række støvede kasser, med gamle protokoller og en mængde fotos fra klubbens mange år. Åbner man kasserne kan man trække tykke, slidte protokoller frem. Fyldt med beretninger om små og store hændelser i klubben nu 50-årige historie. Beretninger, skrevet med håndskrifter, som de færreste af klubben nuværende yngre medlemmer vil have let ved at læse. Håndskrift, skrevet med fyldepenne og skråskrift af alvorlige voksne, der gennem årene har bekymret sig om klubbens og medlemmers sikkerhed og trivsel. Mennesker, som har grundet over, diskuteret og taget stilling til mange spørgsmål og problemer, der har haft med klubben at gøre. Redaktionen bestående af Peer, Erik, Regnar - med hjælpere har trukket de støvede kasser frem og båret dem ud i dagslyset. De vil i det følgende blive pakket ud og delt med læserne af jubilæumsskriftet. Hvordan er roklubben født, og hvad der er sket med og omkring Roklubben Furesø i de forløbne 50 år. Det ærede udvalg har i den forbindelse, bedt mig lave et kort rids, med klubbens historie som indledning, Denne er lavet på grundlag af Mogens Hededams artikel for 25 år siden.

Kim Andersen

I året 1955 samlede Louis Winther en lille kreds af rointeresserede unge omkring en gammel båd ved Furesøbad. Det blev den første spæde start på Roklubben Furesø, som vi kender den i dag. Naturoplevelsen, som sammen med motionen ved roning i søerne, var en dejlig form for aktivitet. Men der var lang vej igen, før den klub, vi kender i dag, blev skabt af de hårdtarbejdende og flittige ro-pionerer.

Det oprindelige Furesøbad bestod af en sommerrestauration og en badeanstalt. Ejeren var Statsskovvæsenet, der drev dette etablerment ved hjælp af en forpagter. Der var liv og glade dage i årene før, under og efter anden verdenskrig, men i begyndelsen af '50erne gik vi ind i bilismens tidsalder, og folk i og omkring København, der i mange år havde benyttet dette populære udflugtssted, kunne nu nå meget længere ud i landet, og besøget tyndede ud. Herved skabtes en mulighed for den nystartede roklub, tilstrømningen til Furesøbad stoppede, og restaurationen lukkede. Roklubben kunne nu købe bygning og inventar samt forpagte området med bad, kiosk, og hvad dertil hørte. Hermed startede et mangeårigt slid med at få Roklubben Furesø skabt. De første år var særdeles vanskelige. Ved forpagtning af området med bad og kiosk, havde man påtaget sig en arbejdsbyrde, der var enorm stor, samtidig med at restaurationsbygningen skulle til at danne rammen om en roklub.

Det seje slid tærede på kræfterne og roning blev forsømt. Midt i '60erne overtog kommunerne kiosk og bad samt bygningerne.

nik ingen betydning har – her kommer træning, træning og atter træning ind, og de nye kaproere, der starter med opfattelsen af at de kan det der med at ro, lærer snart noget andet.

Er man først fanget af kaproning udvikler det sig hurtigt til en livsstil – hvilket er en god ting, når man tager i betragtning at en seriøs roer hurtigt kommer op over 2000 kilometer på vandet – bare for at kunne være med hvor det er morsomt.

Det hjælper selvfølgelig på inspirationen at få stillet lækker materiel til rådighed, at have gode træningsfaciliteter, at have gode træningskammerater og en dygtig træner, men uden en dyb interesse for, og kærlighed til, selve det at ro, så går det ikke.

Hvis du ikke forstår at nyde selve rotaget i alle dets facetter og fornemmelsen af bådens bevægelser på vandet samt at værdsætte de øjeblikke, hvor det hele går op i en højere enhed, så kan det hurtigt blive for meget sur pligt og for lidt fornøjelse.

Omvendt kan man få nogle af sine bedste oplevelser på søen en af de dage, hvor man egentlig ikke gider, men alligevel tager i klubben som man plejer, alligevel klæder om når man nu er der, alligevel sætter sig i båden for at tage en aftenhyggetur, alligevel af gammel vane varmer op og alligevel gennemfører aftenens træningsprogram.

Roklubben Furesø har gennem tiden produceret mange teknisk dygtige juniorer og seniorer, der har kunnet gøre sig gældende på både nationalt og internationalt plan – følger man med i Furore, lokalpressen i Værløse og Farum samt lejlighedsvis Frederiksborg Amtsavis, har den opmærksomme læser i det seneste år eksempelvis kunnet læse ord som DM, NM og VM i forbindelse med roere fra Roklubben Furesø.

Ud over at være god reklame for klubben eksternt, så giver det naturligvis også noget på de interne linier – de unge, der dyrker kaproning, er en integreret del af klubbens liv og også af den ungdomsafdeling, de udspringer af, og kan dermed være med til at fastholde flere unge i klubben.

På de eksterne linier betyder det, at klubben kan leve op til sin rolle som led i fødekæden for dansk roning. Landsholdet har før hentet roere direkte ind fra mindre klubber, så et scenarie med en Furesøroer placeret på et olympisk bådsæde - med os andre klistret til tvskærmen - er måske ikke så fjern en tanke !

Henrik Rong

Kaproning

Det at runde et skarpt hjørne - tillykke til os alle sammen med de 50 år - kan give anledning til at reflektere over den tid, der er gået, eller tænke fremad og lægge planer for fremtiden.

I klubsammenhæng kan det første godt blive lidt svært, det er jo trods alt de færreste af os, der har været med siden starten i 1955 og personlige erindringer har det med at blive farvet med tiden, hvis de da ikke bliver først diffuse, så vage og endelig forsvinder helt.

Omvendt giver det selvfølgelig friere rammer i skriveriet, når der ikke er en officiel klubhistoriker til at korrekse med fakta og statistikker.

Et af de tilbagevendende emner gennem årene, typisk i forbindelse med regnskabet's fremlæggelse på generalforsamlingen, har været, hvorvidt kaproningsafdelingen slugte for mange af klubbens sparsomme ressourcer – i bund og grund kunne klubben jo sagtens eksistere som ren motionsklub.

Holdningen fra klubbens skiftende bestyrelser har været – og er – at Roklubben Furesø er en sportsklub, hvor klubben bakker op om de roere, der kan og vil dyrke konkurrenceroning.

'Bakker op om' betyder naturligvis ikke, at der stilles ubegrænsede ressourcer til rådighed med frit valg på alle hylder. Vi er ikke lige så økonomisk stærke som visse af københavnklubberne, så planlægning af deltagelse i sommerens regattaer omfatter ikke 'eksotiske' rejsemål med indkvartering på første klasse og medfølgende catering.

Klubben stiller træner og både til rådighed samt afholder bådtransport og startgebyr, mens overnatning mere ydmygt kan foregå i telt, campinghytte eller vandrerhjem og er, ligesom forplejning, normalt for roernes egen regning.

Hvem er det så, der vælger at dyrke kaproning, og hvorfor gør de det ?

Den normale fødekæde for kaproningsafdelingen starter hos ungdomroerne, hvorfor ungdomsarbejdet i klubben og et samarbejde med ungdomsafdelingen er særdeles vigtigt.

Når klubbens ungdomstrænere 'opdager' roere, der gerne vil prøve lidt mere end hyggeroning et par gange om ugen, så er der åbent for prøvetræning efter kontakt til kaproningstræneren.

Holder lysten og viljen hos roeren, så står vi med en ny kaproer, for det er netop disse 2 parametre der driver værket – om den unge er stor og stærk er underordnet ligesom eksisterende rotek-

Det oprindelige Furesøbad lå nær ved Mølleåens udløb i Furesø fra Farumsø, og kommunegrænsen mellem Farum og Værløse kommuner går gennem Mølleåen. De to kommuner indgik nu en aftale om at drive området i fællesskab. Dette havde blandt andet til følge, at roklubben i en kort årrække blev lejere i det anlæg, de selv havde skabt, men det indebar også en del forbedringer på det eksisterende anlæg. Samtidig gav det klubben mulighed for at leve op til dens formålsparagraf: »At drive idræt, fortrinsvis roning«.

Farum kommune overtog i 2001 driften og ejerskabet over Furesøbad, og dermed blev der sat en større renovering og ombygning i gang. Bygningerne blev moderniseret, og restauranten på første sal fik et løft med flotte terrasser og moderne indretning, og navnet blev samtidig ændret til Furesø Marina. Roklubben nød godt af at få et dejligt klublokale direkte ud til Furesøen med en stor terrasse udenfor. Bådhallen er uforandret og ligger perfekt direkte ud til broerne og Furesøen.

Et omfattende arbejde med at rense Furesøen er startet for tre år siden, og det er målet, at søen skal være imellem de reneste i Danmark med flere fiskearter og fugle omkring og i søen. For roerne vil oplevelsen af naturen bliver større, og vandet i søen klarere og renere.

Dette Jubilæumsskrift er en besked til pionererne, der ofrede så megen tid og så mange kræfter for at skabe en roklub under særdeles vanskelige forhold, og en ikke mindre tak til dem, der igennem årene har arbejdet for klubben og skabt den dejlige klub, vi har i dag.

Vi vil samtidig benytte lejligheden til at rette en varm tak til Farum og Værløse kommuner for det samarbejde og den økonomiske støtte til klubbens ungdomsarbejde, de har ydet igennem årene.

For klubben er det vigtigt, at det er et sted, hvor medlemmer kan lide at være, og man kan udøve den sport, man har valgt – nemlig idrætten roning. Klubbens fysiske størrelse og antal både vi har plads til, sætter grænsen for antallet af medlemmer, klubben kan have. Nye medlemmer er velkomne, og i dag har vi en god balance mellem medlemmer og både. Sommeren igennem er medlemmerne aktive, med både på søen fra tidlig morgen til solen går ned.

Klubben er i dag klar til at modtage de unge som ønsker en aktiv og fornøjelig idræt – med et veletableret hold trænere som er klar til at tage hånd om dem fra første færd.

Kaproerne er i kærlige hænder hos træner Jørgen Andersen, som med intensiv træning af vore unge og dygtige kaproere, forgylder Roklubben Furesø med trofæer, som Nordiske mesterskaber, Danmarksmesterskaber, ja selv et uofficielt Verdensmesterskab. Hvad fremtiden bringer, er der ingen der ved noget om, men der er ingen tvivl om, at der bliver et stigende behov for frivillige. Ledere der vil udbygge og videreføre klubben med dens traditioner. Dygtige instruktører til roskoler, styrmandskurser, sculler træning – eller bare en generel højnelse af roningens svære kunst. Det er samtidig mit håb, at kommunerne sammen eller hver for sig vil styrke samarbejdet og den økonomiske støtte til den fremtidige indsats, således at man fortsat kan dyrke roning ved Furesøbad.

Kim Andersen
127

holde styr på denne plan, samt tage sig af den daglige roning. Det var man nødsaget til, efter som der ikke var til at få frivillige til det på det tidspunkt af dagen.

Med disse tre ændringer kan vi nu se, at klubbens ungdomsafdeling har ændret sig en del. Vi er nu kommet op på ca. 25 fordelt i alderen 12-18.

Det er ikke sådan, at vi ikke stadigvæk sætter pris på at hygge. Nu er det bare mere delt med roning for sig og hygge for sig. Håbet med disse ændringer er forsat, at vi skal blive flere unge under 18 år, og at det skal skabe nogle flere deciderede kaproere, som dermed også kan skaffe nogle flere resultater.

Men når man laver om på nogle ting, er der altid nogle, der bliver overset, og dermed ikke føler sig velkommen. I dette tilfælde var det de roere, der var 18-25 år. De følte ikke rigtig, at de passede ind på ungdomsaftnerne, men de mente heller ikke helt, at de passede ind på senioraftnerne.

Denne gruppe var dog store nok til selv at gøre opmærksom på det problem, der var skabt. Og derfor satte vi for et par år siden en ny type roning i luften i klubben. Den såkaldte UngSenior roning. Vi oprettede en aften, hvor denne gruppe kunne komme og ro sammen. Det har vist sig, at vi har formået at holde fast i denne gruppe, således at vi nu er 20 medlemmer. Det er dog ikke alle, der er lige aktive, men de fleste ser vi mindst et par gange om året. Et andet mål med at lave denne gruppe var, at lette overgangen til seniorafdelingen. Da vi ikke rigtig syntes, det er lykkedes, har vi valgt at prøve at trække nogle af de unge seniorer med i denne gruppe ved at udvide alderen til 30. Vi håber, at dette vil kunne skabe en flok medlemmer, som både kom til UngSenior roning og til seniorroning, og dermed lette overgangen til seniorroning.

Jeg, som ungdomsleder, håber, at der er skabt en ungdomsafdeling, som kan leve videre. Vi må dog ikke glemme, at der hele tiden arbejdes med afdelingen, således at den tilpasser sig de unges behov. Jeg vil også håbe, at dette jubilæumsår kan være med til at skabe mere fokus på klubben, og dermed hjælpe til med at holde klubben i live på alle områder. Dermed ikke sagt, at der ikke skal ske en udvikling i klubben, vi skal hele tiden følge med den udvikling, der sker i samfundet, og jeg tror også, at vi kan klare dette.

Jeg ønsker alle klubbens medlemmer tillykke med 50 års jubilæet.

Martin Nygaard Diedrichsen, ungdomsleder

Martin
Nygaard
Diedrichsen

Ungdomsroning

Ungdomsroning i Roklubben Furesø har gennem de sidste 10 år udviklet sig meget.

For 10 år siden bestod ungdomsafdelingen primært af en gruppe på 10-15 i alderen 16-18 år. Den type roning de udførte, var næste kun "kaffe/kage" roning. Det vil sige roning for hyggens skyld. Den type roning er der bestemt ikke noget i vejen med. Det er bare ikke helt det, de unge ønsker i dag. De vil bestemt hygge sig, men de vil også kunne mærke, at de har været ude og ro. De går jo til træning i roklubben, og ikke til kagespisning. Derfor har Roklubben Furesø prøvet at ændre nogle ting, bl.a. hvordan ungdomsroning udføres på.

Ungdomsafdelingen startede med at lave 3 væsentlige ting om i roklubben. Den første var at flytte træningstidspunkterne frem. Således at vi nu starter kl. 17 den ene dag og kl. 18 den anden. Det er gjort for at få fat i de yngste, da de før i tiden havde svært ved at kunne nå hjem, inden de skulle sove.

En af de andre ting var, at der blev lavet en plan for, hvad en ungdomsroer skulle igennem i løbet af et år. Planen indeholdt meget mere træning, og fokus var på, at de skulle prøve alle facetter af roning. Hermed skulle de ro inrigger og outrigger, tur-roning og kaproning. Det hele var lagt ind i en fast ramme. Det var dog ikke således, at de alle skulle være kaproer, men de skulle prøve at deltage i de "for sjov" kaproninger, der er i dansk roning.

Den sidste store ændring var, at klubben ansatte 2 trænere til at

Langtursroning

Definitionen på en langtur for os i Roklubben "Furesø" er enhver tur uden for vort daglige rofarvand: Furesø, Vejlesø, Farum Sø, Lyngby Sø og Bagsværd Sø. Kaproning uden for dette farvand vil man dog ikke benævne en langtur.

Begrebet langtur har ikke noget med turens længde at gøre. Der kan være tale om en lille tur på Esrom Sø, en heldagstur i Københavns Havn eller en ugetur i danske eller udenlandske søer, floder og have.

Hvorfor langtur

Hvorfor tager man så på rolangtur, når man lige så godt kunne ro i Furesøen, som man kender? Det er for at se andre steder fra søsiden, møde roere fra andre roklubber, søge nogle udfordringer på ukendt farvand, f.eks. klare sig i naturen på spejdermaner, opleve hvordan man i fællesskab får tingene til at fungere, for at nævne nogle grunde.

Krav til langtursroning

Roning i det hjemlige farvand stiller krav til roeren – deltagelse i roskole og kende klubbens roreglement. Deltagelse i langture forudsætter, at man har opnået en god rorutine, at man kan klare 30 – 40 km på en dag (også selv om vejret ikke viser sig fra sin bedste side), at man kender DFfR's langtursreglement, og at man har sin klubs tilladelse til at tage på langtur. Og har en langtursstyrmand med. Og husk rospanden!

Jens Chr.
Hansen

Furesøroere

Mange af klubbens medlemmer har deltaget i kortere og/eller længere ture. Der har været ture med deltagere fra "Furesø" i Danmark, Norge, Sverige, Tyskland, Holland, Belgien, Frankrig, England, Irland, Grækenland, Jugoslavien, Kroatien og så har jeg nok alligevel glemt nogle. Så hvis man er interesseret i langture, er det ikke svært at finde nogen at snakke med om det. Men pas på – lige pludseligt er man blevet så bidt af det, at det bliver vanedannende.

Hvordan en dag kan forløbe

Her fra en dag på en ferietur i de svenske søer mellem Vänerne og Norge. Den kan typisk se sådan ud: Tidlig morgen kun snorken i forskellig styrke fra et par af de fire dobbelttelte. Omkring kl. 7 dukker de første par stykker frem med toilettaske og håndklæde for at få søvnen ud af øjnene – enten i campingpladsens toiletbygning eller – hvis vejret er til det – ved en svømmetur. Når det er overstået er nogle flere oppe og gasapparater, gryder og kander bliver gjort klar til kaffe og havregrød (på en langtur viser det sig at varm havregrød er meget populær). Brød, ost, marmelade, nutella etc. bliver stillet frem, medens de sidste vågner. Efter et solidt morgenmåltid, er det tid at få vasket op og begynde at pakke bagage og telte, så vi er klar til at få det hele stuvet i bådene ved titiden. Hver gang tror man ikke på, at det alt sammen kan være der, men i løbet af kort tid er det hele væk – gemt af vejen i bådernes for- og agterrum. Efter et styrmandsmøde, hvor alle i reglen deltager, er vi klar til at tage af sted med deltagerne blandet på en anden måde i bådene end de foregående dage.

Når alle både er bemandede, stander og langtursflag sat, ror man stille og roligt af sted (ikke noget med kaproning) mod det sted, der er udset til frokost. Inden da skal vi dog lige igennem en af de mange sluser, fordi næste sø ligger ca. 10 m lavere. Når alle er lukket ind i første kammer sammen med kanoer, motorbåde og et par sejlbåde, lukkes porten bag os, og vandet synker. Her gælder det om hele tiden at slække på de fangliner, man holder båden i. Endelig er vi nede, porten foran åbner og vi padler ind i næste kammer, hvor hele proceduren gentages. Og så er vi ude i næste sø, og et par km længere fremme lander vi inde i en vig og får mad- og drikkevarer frem. Når sulten er stillet og tørsten slukket tager nogle sig en lur og andre går en tur i vandet. Men det går jo ikke at blive liggende der, når teltene skal slås op, og

aftensmaden laves 15 km længere fremme. Vi når frem og som det første deles landgangsøllene rundt, så man lige får tid til lidt afspænding og en snak om en lang dags rotur. Nogle fortryder, at de ikke fik nok solcreme på fra morgenstunden og i løbet af dagen. Men så kan de lære det – ka' de!

Alle går så i gang med at rejse telte, få maden i gang og få badet. Det er ofte de mindre morgenduelige, der er på toppen nu, og således fordeles arbejdet oftest på en meget retfærdig måde i løbet af dagen. (Det kan forekomme at nogen forestiller sig, at de får det hele serveret, men det tager ikke lang tid at få "nogen" ud af den vildfarelse).

Efter aftensmad og opvask hygger man sig på medbragte klapstole og rospande. Der kommer et par flasker på "bordet", men efter et par timer bliver stemningen mere og mere mat. De første snorkelyde høres, og snart er alle langt væk efter en god og lang dag på vandet. Og en ny dag venter.

Omkostninger

Disse afhænger helt af, hvor og hvordan turen skal foregå. En havnetur koster kun S-togsbilletten t/r til København plus den madpakke og de drikkevarer, man har brug for og måske penge til en is, altså næppe 100 kr. i alt. En uge omkring Kreta koster en flyvebillet plus transport af både (der måske kan deles af flere hold i løbet af sommeren) plus mad og drikke, betaling af campingplads (evt. hotel), ofte et par restaurationsbesøg. Så skal man regne med et sted mellem 6 og 8000 kr. Og så findes der alle muligheder for ture mellem de anførte grænser.

